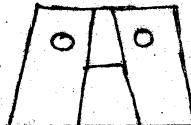

KÖZHIR

IX.24. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XI. félv. 2. szám.

- Tanító bácsinak tisztelettel je-
lentem, az osztály létezésa igen
nagy, hiányoznak jó néhányan, ma-
tek órára az osztály készen áll.
- Jól van gyerekek, a mai órán
egy nagyon tanulságos szöveges
feladatot fogunk megvizsgálni.

EGY KIS

Legyen adva 2 házaspár, jelöljük
az egyiket A-val, a másikat B-vel.
Az A házaspárt egy a_1 jelű egyetemi
hallgató férj és egy a_2 jelű fő-
iskolai hallgató feleség alkotja.
A másik házaspárnál pedig rendre
 b_1 egyetemi hallgató férj, b_2
pénzkereső feleség. Tessék kiefiam,
mit nem értesz?

- Hol dolgozik a b_2 feleség?
- Az teljesen mindegy, a lényeg,
hogy önálló keresettel rendelke-
zik. Ne menjünk további Tegyük
fel, hogy A és B házaspár kb. egy-
forma anyagi helyzetű családból
származik, és ebből következőleg
kb. egyforma támogatást kapnak
otthonról. Mivel a_1 , a_2 , b_1 nem
rendelkezik saját keresettel,
természetesen kérnek szociális
támogatást iskolájuktól. Ezt azon-
ban csak b_1 kapja meg, mert van
egy rendelet, mely kimondja, hogy
házastárs-hallgatóknál a szülők
keresetét kell figyelembe venni.
Példánkban a_1 és a_2 szülei olyan
keresettel rendelkeznek, hogy a_1
a VI., a_2 pedig az V. kategóriá-
ba kerül, így nem kaphatnak szo-
ciális támogatást. b_1 esetében
viszont a házastárs keresete alap-
ján történik meg a beosztás - mi-
vel pályakezdő fiatalasszony fize-
téséről van szó -, a II, vagy a
III. kategória szerint kaphat támo-
gatást. Most felírom az A és B
házaspár különböző bevételeit,
nektek pedig az lesz a feladato-
tok, hogy ezeket összegzitek, és
megállapítjátok az egy főre jutó
keresetet az A és B családban!

A:	a_1 - szülői támogatás	1000Ft/hó
	a_1 - tanulmányi ösz- töndíj	260Ft/hó
	a_2 - szülői támogatás	1000Ft/hó
	a_2 - tanulmányi ösz- töndíj	260Ft/hó
B:	b_1 - szülői támogatás	1000Ft/hó
	b_1 - tanulmányi ösz- töndíj	260Ft/hó
	b_1 - szociális támo- gatás	500Ft/hó
	b_2 - szülői támogatás	1000Ft/hó
	b_2 - fizetés	2800Ft/hó

- Gyere ki Kovács fiam, oldd meg
a feladatot a táblánál!

$$\Sigma A = 1000 + 260 + 1000 + 260 = 2520\text{Ft/hó}$$

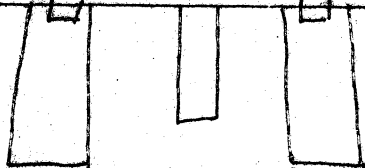
$$\Sigma B = 1000 + 260 + 500 + 1000 + 2800 = 5560\text{Ft/hó}$$

$$\frac{\Sigma A}{2\text{fő}} = \frac{2520}{2} = 1260\text{Ft}$$

$$\frac{\Sigma B}{2\text{fő}} = \frac{5560}{2} = 2780\text{Ft}$$

$$\frac{\Sigma B}{2\text{fő}} = \frac{5560}{2} = 2780\text{Ft}$$

$$\frac{\Sigma B}{2\text{fő}} = \frac{5560}{2} = 2780\text{Ft}$$

- Tanító bácsi, én ezt nem értem!
Ha az A családban nincs kereset,
miért nem adnak oda is szociális
támogatást; akkor nem lenne ilyen
óriási a különbség!

- Talán ezért fiacskám, hogy ne
házasodjanak olyan sokan az egye-
tem kontójára, de az is lehet, hogy
az iskolának egyezményre nincs ér-
re kerete.

- Igen, igen, de az egyik részről
sokféle támogatást kapnak a fia-

MATEK

tal házasok, sok gyerekes csalá-
dok, csak éppen az egyetemen ta-
nulókat kell így elkeseríteni
ezzel a fordított rendelkezéssel?
- Kovács fiam, a feladatot jól
megoldottad, de ehhez még kicsi
vagy, nem értheted a dolgot.

A szöveges feladat szerzőjé-
nek megjegyzése:
A dolgot én sem értem, és sajnos
szenvadó alanya vagyok a leírt
szituációnak. Nem másoktól irigy-
lem a támogatást, inkább az eloz-
tás igazságtalansága bosszant.
A pénz, amiért sajnos hiába küz-
dök, nem sok, de minden fillér
számít egy induló házaspárnál.

Még valami: nem szeretem, mikor
ilyen esetek után az orrom alá
dörgölik, hogy az állam pénzén
élek, és hogy ennyibe meg any-
nyiba kerül a taníttatásom.

Egyrészt azért, mert az egye-
temen való tanulással elsősorban
én és a szüleim vállaljuk a na-
gyobb terhet, az öt évig kieső ke-
reset és a taníttatásra költött
összeg miatt.

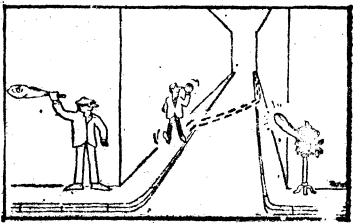
Másrészt pedig a kezdő mérnöki
fizetés és a mérnöki munka megbe-
csülése ma már nem tartozik a von-
zó dolgok közé.

Éppen ezért bízom benne, hogy
ezentúl a támogatásunkra fordított,
amúgy is szűk keretet a jövőben
körültekintőbben fogják elosztani!

Hamza István
561. tk.

A terjesztésről

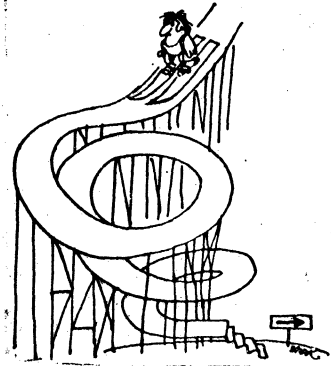
Tudom, a KÜZHÍR terjesztéséről és előfizetéséről szóló tájékoztató cikk csak akkor lehet hatásos, ha már eljutott Hozzátk az újság. Kicsit paradox helyzet, de bízom benne, hogy szájról-szájra jár majd a hír: újra van friss KÜZHÍR ide félre a tréfával, lássuk csak, mi minden történik, míg kezetekbe kerül az újság. Először is elkészítjük a 4-8 oldalból álló lapot, ez mindig péntek este 17h-tól késő éjjelig tart, a helyszín pedig a KI.51., a KISZ-bizottság tanácsterme. A kész munkát átadjuk Koczó Kálmánnak/ egyetemi sajtófelelős/ vagy Váradi Jancsinak/ egyetemi agit. prop. titkár/, ők pedig szombat reggel cenzúrázzák a megjelenésre szánt cikkeket, rajzokat. No nem kell megijedni, a legritkább esetben fordul elő, hogy bármit is kihúznának. Ezután kerül az öspéldány a nyomdába, ahol foto-elektromos módszerrel sokszorosítják. Néha már kedd délben, de legtöbbször szerda reggel készülnek el vele, és ekkor kezdődik a mi terjesztőink feladata.

Horváth Attila és lelkes társai hozzák el az újságokat a nyomdából, beadnak 70 darabot a dékán elvtárs titkárnőjének- ezek a tanszéki példányok - ,60 db-ot az agit. prop. irodának- ezek a különböző könyvtárakba, a pártbizottságra és a bekötésre szánt példányok - a többi, kb 500 darab újság mind a Tisétek lesz. Szükség van minden tankörből egy emberre, aki tartja a kapcsolatot köztünk és az olvasók között; Az ő feladatuk minden félév elején beszélni a 7Ft/fő befizetési összeget, ezt borítékolni, és eljuttatni hozzánk. Erre a csekély összegre azért van szükségünk, hogy anyagszükségletünket /papír, írószerek/ kielégíthessük, esténként szerény vacsorát vásárolhassunk, vagy kiküldött riportereink költségeit fedezni tudjuk. A befizetések alapján számontartjuk, melyik tankörnek hány újságra van

szüksége, és szerda délelőtt elhelyezük azokat a KI.51. folyosóján levő polcon a dossziéba. Néha előfordul, hogy a terjesztő még nem találja helyén az újságot/ mert késett a nyomda, vagy más akadály jött közbe/, ilyen esetben ne bosszankodjatok, gyertek be később. Sajnos gyakran előfordul, hogy a dossziében 4-5 szám is rólhalmozódik. Reméljük, hogy ez nem az újságunkról alkotott kritika jele, és hogy ebben a félévben minden eddiginél gördülékenyebb lesz a terjesztés.

-szerk.-

Hungarian Casanova

Nem tehetek róla, de Robert Merle: Védett férfiak c. könyve jutott eszembe nekem, és - mint ez utóbb kiderült- sokan másoknak is azok közül, akik nyáron az NDK-ba utaztak külföldi szakmai gyakorlatra.

Hogy finoman fogalmazzak: félelmetes férfikultusz jeleit vettük észre. Nálunk Magyarországon egy átlagos ismerkedési jelenet során a kezdeményező fél általában a fiú, aki vérmérséklete és a hölgy igényei által meghatározott módon - ostromolja a kiválasztott hölgyet. Nos, többek együttes véleménye szerint az NDK-ban megcserélődnek a szerepek, és... bizony néhány fokkal "rámenősebbek" a lányok.

Ez nagyon hálás téma, bizonyára sokan várják most, hogy példák hosszú sorával igazoljam ezt az állítást. Szerintem azonban legalább ilyen érdekes, hogy mi okozhatja ezt, mi a magyarázata?

Egy drezdai egyetemistával beszélgettem erről a kérdésről. Azt mondta, ez tényleg így van, szerinte a magyarázat egyszerű.

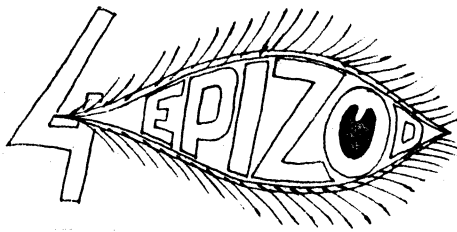
Két oka van a férfikultusznak. Sajnos mind a kettő felfogható a háború örökségeként is. Az első: még mindig jóval magasabb a nők száma a férfiakénál. A második - és ez szerinte a súlyosabb - onnan ered, hogy a háborús veszteségek következtében 1945. után bizony alacsony volt a férfiak száma. Az újjáépítésben óriási szerep hárult a nőkre, ők építették fel a lerombolt gyárat, házakat, utakat, vasutat építettek. Emberek vagyunk - érthető, hogy ilyen körülmények között megnőtt a férfiak becsülete. A háború utáni nemzedék tehát olyan szülők nevelése közepette cseperedtek föl, akik természetesnek tartották, hogy a férfiak "értéke-

sebbek", ritkábbak. Akkoriban állítólag, ha egy családnál leánygyermek született, annak örültek a szülők. Egyszerűen csak örültek. De ha a bölcsőben fiúcsécsemő bögött, az valóságos ünnepnek számított, az egész család ünnepelt, mulatott, és büszkélkedett az újszülöttel.

Azóta eltelt 35 év, de ez a gondolati torzulás még nem kopott ki az agyakból, kicsit "beidegződött" a mai fiatalok gondolkodásmódjába is. És ehhez hozzájárul az is, hogy a nők még mindig jóval többen vannak a férfiaknál.

Végül meg kell említeni egy harmadik tényezőt is. Miképp Magyarországon, azonképp NDK-ban is érvényesül az a szokás, hogy a hazai lányok "megkülönböztetett figyelemben részesítik" a turistákat. Hiszen nekik van pénzüik, szórakoznak, gyakrabban rúgnak ki a hámból, hál' Istennek meggondolatlanabbak, mint a hazai dolgozók. Sajnos, mindenki látott már olasz kocsikban vihogó magyar lányokat, hát amit ők éreznek az olaszok és a többi külföldi iránt, azt érzik a lányok NDK-ban az ottani turisták iránt, és valószínűleg sok helyen érzik ezt még az adott ország lányai.

Biztosan mindenkinek megvan a maga véleménye erről a kérdésről. Mégis azt mondom, nem szabad elhamarkodottan véleményt mondanunk, sokan hajlamosak néhány hallott, vagy átélt élmény hatására enyhén szólva lesújtó szavakkal jellemezni a német erkölcsöt, pedig nincs igazuk. Szomorú ránk nézve, hogy ennek a nézetnek a terjesztői a kint dolgozó magyarok, akik szerintem csúnyán visszaélnék helyzetükkel, sőt, még a szájuk is nagy mindezek után.

I. 4058.

Szokásos módon zajlanak az események a 61-es villamoson a Moszkva tér és a Mórty Zsigmond körtér között. Fel- és leszállók, jó nők és nem olyan jó nők, család babakocsival, két ezredes, öregek és fiatalok. A vezető mindig bemondja a következő megállót, így tesz a Sport Szálló után is: - Következik: Körtér végállomás, További jó utazást!

A kocsi megáll, az utasok leszállnak, mindenki megy a dolgára.

Az időpont: szeptember 18. délután 6 óra, a kocsi száma 4058.

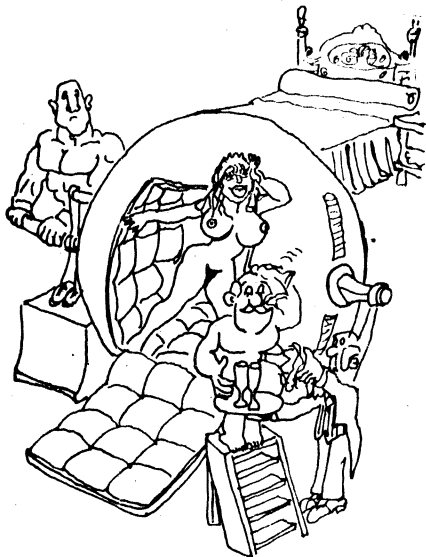
II. Gitt

A Skála előtt három „szaki” megy a maga tempójában, egyikük fennhangon magyaráz:

...és tudja, hogy én vagyok a jobb. Igaz, hogy lassabban gittlek, mint a Fazekas, de legalább olyan jól! - észreveszi, hogy valami nem stimmel, ezért még hozzászól:

...vagy sokkal jobban!

/ Megjegyzés: úgy tűnik, hogy a megoldás sablonos: „a” Fazekas valószínűleg gyorsabban és jobban gittel, mint a háborgó, sőt az még valószínűbb, hogy „a” Fazekas még valami jutalmat is kaphatott, amit a háborgó nem.../

Kicsit nagy volt a fordulatszám, Jean!!!

III.-IV. Lőj rám, lőj apádra!

Nyáreleji vasárnap délelőtt bicikliztem. A Karolina útról befordultam az egyik mellékutcába. Lassan csordogáltam, amikor az egyik első emeleti erkélyen megláttam egy nyolc év körüli srácot.

Úgy hajolt, mit hajolt! Simult a kezében tartott elemes géppisztolyhoz, mint Menuhin a hegedűjéhez. Célbavett engem, meghúzta a ravaszt majd a szopora kattánások után bejelentette:

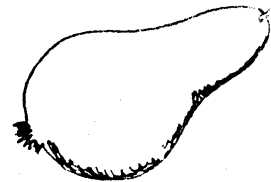
- Lelőttem a bácsit!

Hajnál a kievárosban. Az új lakótelepen egy fiatal férfi elbucézik öt éves forma fiától, beszáll a Trabantba, beindítja a motort, gázt ad, és elindul.

A fiú a kezében levő műanyag pisztollyal követi a távozó kocsi mozgását, és bájosan több lövést ad le apjára! /Nem, nem a kocsira./ Ennyi csak.

Erőszak, fegyverek, halál, háború. Ennyire hétköznapiak, ráadásul SEMMITMONDÓAK lennének ezek a fogalmak az „új generációnak” - elgondolkoztató.

-Sz-

Ennyit dolgoztunk Hodászon...

... ahol ebben az évben két alsó-szedő tábor volt. Az I-es tábor a II. és III. évesekből, a II-es a I. évesekből és a 473-474 tanköréből állt. Néhány adat az egy hetes munkáról:

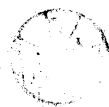
Létszám:	Hodász I.	Hodász II.
II. évf.	115	115
III. évf.	121	142
Összesen:	236	257
Munkabér:	135.320 Ft	151.797 Ft
Átlagbér:	569 Ft	637 Ft
Prémium:	15.000 Ft	22.000 Ft
Legnagyobb bér:	891 Ft	1105 Ft
Legkisebb bér:	446 Ft	457 Ft

KÜLSŐNÖK

valamennyi Hodászon dolgozó hallgatónak és oktatónak a sikeres munkát, a jó eredményeket, a fennmaradt magatartást, mellyel nem csak karunk jó hírét öregbítették, hanem sokat segítettek a mi tevékenységünkben is.

Táborvezetőségek:

Hőgye Sándor Balpataki István
Komócsin Zoltán Perjesi István
Buzóky György Dékány Dénes

KÖZLEKEDÉSI MUZEUM
Budapest, XIV., Városligeti krt. 11.
Bulla Miklós titkár elvtárs
BME KISZ Bizottság

Kedves Titkár Elvtárs!

Az elmúlt félév folyamán a Közlekedésmérnöki Kar I-II. évfolyamának 13 tanuló köréből 118 hallgató 450 társadalmi munkaórával támogatta a raktárainkban folyó rendezési és szállítási munkát. A fiatalok minden alkalommal szorgalmasan és öntevékenyen dolgoztak.

Amikor az Ön útján a társadalmi segítséget valamennyiünknek megköszönöm, kérem, hogy hasonló módon a jövőben is működjunk együtt. Szeretném azonban megjegyezni, hogy a mi munkarendünk szempontjából jobb lenne, ha szombat helyett a hét más napján, akár délután is, érkeznének hozzánk a társadalmi munkás mérnök-hallgatók.

Segítségükért ismételten hálás köszönetet mondva maradok

Budapest, 1980. június 11.

Elvtársi Üdvözléssel

Dr. Vaszkó Ágnes /
mb. főigazgató

Örök az ég és örök a föld.
Azért örök az ég e a föld,
mert nem önmagukért élnek,
ezért nem fogy belőlük az élet.

Éppígy a bölce:
hátrahuzódik, ezért halad,
nem őrzi meg magát, ezért megmarad.

Igy van:
saját érdeke nem űzi sose,
ezért teljesül saját érdeke.

A hiányos kikerekül,
a görbe kiegyenesül,
az üres megtelik,
az elvénhedt ujjáalakul,
a sok megzavar.

Ezárt a bölce
az egy-egézet óvja:
ő a világ példája.
Nem áll a fénybe,
ezért fényes,
magát nem hirdeti,
ezért híres,
magát nem dicséri,
ezért dicső,
magát nem kínálja,
ezért vezető.

Nem indul küzdelembe,
ezért senkise győz felette.
A régiek megmondották:
A hiányos kikerekül.
Nem holmi üres szó.
Az igazi, a teljes:
minden fölé kerül.

Aki tudja férfi-hatalmát,
mégis őrzi nő-légyiségét:
hegyi-ér a világon.
Aki hegyi-ér a világon,
az erényt el nem vezette,
csecsemő marad örökre.

Aki tudja fehérségét,
mégis őrzi feketeségét:
péllda a világon.
Aki péllda a világon,
az erénnyel összeillő,
állandóhoz visszaterő.

Aki tudja dicsőséget,
mégis őrzi rejtettséget:
völgy a világon.
Aki völgy a világon,
erényben lesz tökéletes,
egyszerű és természetes.

A természetes elhal: eszköz lesz, erő,
a bölce él vele,
igy lesz vezető;
ezért:
a renchez nem kell a had ereje.

Aki teste-lelke egységét megőrzi,
azt a kétség nem bontja meg.
Aki természetét szeliddé simítja,
egyszerű, mint az ujezüöltött gyermek.
Aki látását megtisztítja,
elkerüli a tévedéseket.
A nép megnyerése, ország kormányzása
nem kíván tudós elméletet.
Ég e föld kapui nyílnak-csukódnak,
nyugalmassak és békeességek.
E tudásból kibontakozik
a sürgés-nélküli cselekedet.
Megersülni és felnevelni,
létrehozni és nem kívánni,
megalkotni és nem birtokolni,
hatalmaskodás nélkül vezetni:
ezt kell a legnagyobb jómak nevezni.

道

德

經

Mikor a nagy utat semmibe dobták,
megjelent az erkölcs és a méltányosság.
Mikor kezdődött az okoskodás,
megjelent a nagy hazudozás.
Mikor a hat rokon összeveszett,
megjelent a gyermeki tisztelet és szülői szeretet.
Mikor zavaros az ország,
megjelennek a hűséges szolgák.

NIDOK

Képeslap

Hányzor mesélek, hogy utca jön rák, "nehéz a kuffer", de nincs egy hely, ahol kifizethetnék. A német városokban úton-útfélen kínálkózik az alkalom, hogy könnyítsünk életünkön. Útkereszteződésnél, aluljáróban, vagy azon a két konténeren, mely ott áll a park egyik sarkában megtalálható a két betű: WC. /A pesti utcán is volt régebben "zöld vilamos"/ Ha látnak szegény pesti WC-néni, amit a drezdai Ratskellerben láttunk! A WC előtérben ötvenes évtizedes. A falon drapéria övezte tükör, kis fali szekrény, benne a kellékek szabad használatra. Az asztalkán rádió szól, és egy tábla gyűlik a Havanna szivar hamuja. Az illat mindent felülmúl. Tisztség a végtelenségig. Az úr totótippet kér, és én természetesen elárulom, hogy ezen a héten Dreza csapata nyer. A 10 pfnungest röstelkeő mosollyal fogadja el. Így is lehet!

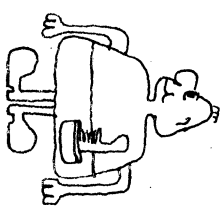
Drezdában teljesen otthon éreztük magunkat. Ezt nem elsősorban a túlfűtött vendégszeretet okozta. A boltokban, áruházakban és mindenütt, ahol "cuccot" lehet beszerezni, mozogni sem lehet a masztartól. És még mi szóljuk meg a lengyeleket!

Első állomásunkon, Drezdában túnt fel, és a többi városban is tapasztaltuk, hogy nagyon sok a szökbűt és a téplasztika. A Praeger Strassen, Dreza főutcáján végig hangulatos, esténként szépen megvilágított csobogó miccsodák vannak. Körüöttük padok, a padokon csövik és öreg nénikék egymás mellett. Megférnek.

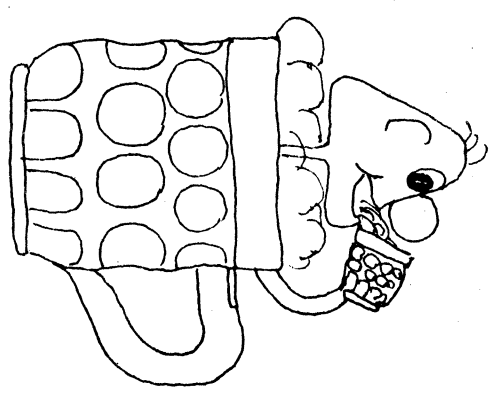
A németek is vásárolnak, bár meggyőződés, hogy távolról sem olyan élvezettel, mint ahogy azt magyarjaink tesszik. Sorba állnak a cipőért, sorba állnak a kenyéért, a barackért, a WC előtt. A sok sor azonban csak első látásra tűnik nyomasztónak. Aki bejutott az önkiszolgálóba /nagyon türelmes és fegyelmezett a sor, még a buszmegállóban/ /is/ az kényelmeesen, nyugodtan tud vásárolni. A boltok tágasak, és annyi kosarat adnak csak, hogy nincs zsúfoltság odabenn. Ha megmondjuk, nálunk is sorbanállás van, de még a német kinn az utcán, addig mi benne a pártizár előtt. Nem mindegy, ahol visszatérészt kellett a sor, az az étterem, és asztalok sora, a pincér mégsem enged, hogy az éhes és fáradt utazó leüljön. Úgy mondják, a borralvalóság nánya okozza, hogy a pincér jobban szereti üresen látni asztalait.

A pesti forgalomban szokott szemnek kevének túnt az autó országjárte. A városok újonnan épült részében általában a 2-3 sávos utca. Ezekben szinte teljesen elveszett az amúgyis elenyésző forgalom. Autót nagyon nehéz vásárolni. Nem az ára okoz gondot. Egy Trahantra 8-10 évet kell várni, a tolotétos Warburg 12 év múlva jön meg. Aki megkapta végre, az boldog, mint a jóllakott napközis. Gondozza, minden pénzt rákölti, tenyeren hordja és többnyire fedett garázsban tartja. A hátsó szélvédőben ott bólogat a Schmaffi, a nagybőgő matricák fedik az ablakot. Alkatrészt, bármilyen hibetellen, alig lehet kapni. Van amit kap a német, aztán cserélnék főtengelety kuplungtárossára, olajszivót lengscsallapptóra.

Vagy eljön Magyarországra - vásárolni.

Égy azok a németek hogy adnak nekik, főleg a fiatalok. Nagyon vigáznak, hogy mindig jóléssültek legyenek. De nehéz, mert mindig fűddögál az a csúnya szél. Biztos ami biztos, egy féűt magunknál tartanak. De ha már féűt, hát jó nagy legyen, szép hosszú nyéllel. Be a farszobba, aztán irány az utca, munkahely vagy díscó. A nyelcsféű ott van minden német farszobban. Legább föl lehet ismerni őket.

Német precizitás, Lipcsében láttam egy kifizét: 182 gr. Els: 1.-M

Hosszú, fél éjszakát kitöltő vonatás után érkeztünk az ébredés Lipcsébe. Reggeli után az első utunk a Tamás templomba vezetett. Alig utunk be a padokba, megszólalt az orgona. Egy fűsikolás gyakoroltott. Zengje esetlegességében is gyönyörű volt. Akkor már két hete nem hallottunk zenét, értetű hát, hogy egész délelőt ott pihentettük fáradt testünket és lelkünket. Kijövet jegyet vettünk a másnap esti orgonakoncertre. Akkor még nem gondoltuk, hogy nagyokú előrelátásunk indokolatlan. A Bach-kultúra központjában félig teit padokorok előtt szólt a zene. A Mátvás templomban ilyen koncertre nem lehetne bejutni. Rádásul a hallgatóság fele csak lengyel és magyar turista volt. Úgy tűnik, Bach sem lehet proféta az új hazájában.

Két különálló történet

Tavaly szeptemberben autóstoppal indultam hazafelé a fehérgyarmati almatáborból. Reggel kilenc óra körül értem Debrecen határába, ahol néhány perces integetés után egy piros polskit sikerült megállítanom. Egy meglehetősen bizalmatlan aróú, borostás, kétes tisztaságú farmert és sötét napszemüveget viselő, 28-30 év körüli férfi ült a volánnál.

- Na pattanj be, Apa, Szoboszlóig jó vagy nálam.

Láttam, hogy uriemberrel van dolgom, nem tétováztam. A csövázat a hátsó ülésre feltettem, én pedig előre ültem. Elindultunk.

- Valószínű, hogy nem Szoboszlóra megyünk egyenesen, útközben el kell intéznem pár dolgot. - mondta, görbe Sopianae-val egyensúlyozva a szája sarkában. Megszéppentem, mert amint rám nézett így folytatta fülíig érő szájjal. - Nyugi Apa, nem vagyok hangyás, majd meglátod mivel foglalkozom! Kíváncsi lettem. Akkor még nem gondoltam, hogy délután két óra lesz, mire végre Hajdusoboszlóra érkezem.

Az úton elég nagy volt a forgalom, a furcsa idegen a szembe jövő járgányokat figyelte. Egyszer csak rálépett a fékre, majdnem kirepültem a szélvédőn. Egy szempillantás alatt megfordultunk, az ürge az eddigi kényelmes hatvanas tempót hirtelen feladva a gázra lépett. Most viszont láttam azokat a kocsikat, amik korábban szembejöttek, válogatás nélkül előzgettünk, majd egy billenőse ZIL-t megelőzve lassított a polski. A férfi integetni kezdett a ZIL sofőrjének, az útpadkára álltunk le, mögöttünk a ZIL. Az én furcsa sofőröm kipattant, néhány szót váltott a ZIL-essel, majd visszajött. Az első mellékúton lefordultunk, mögöttünk a ZIL is, majd egy domb mögött újra megálltunk. A csomagtartóból előkerült két marmonkanna és egy cső, és már csordogált is a benzin a kannába a ZIL tankjából, míg az üzletfelek az árfolyamot pofozgatták.

És ez így ment majdnem három órán keresztül. Üldöztük a ZIL-eseket, loptuk a benzint Debrecen és Hajdusoboszló között.

Kiderült, hogy utitársam nagy szenvedélye - a pénz mellett - a zene. - Apa, talán hihetetlennek hangzik, de én civilben "menedzser" vagyok. Egy M -i együttest pénzelek, én futtatom őket, de hát ehhez zsuga kell, azért üldözöm a ZIL-eket, ebből a bizniszből összejön a havi 10-12 rongy. Tessék, adok neked néhány plakátot az együttesemről. Ismeretlen a neve? Lehet. Azért odaadom a névjegyemet is, ha megszervezed, hogy az egyetemen felléphessenek a srácok, egy rongyot kapsz.

Tényleg ismeretlen volt az együttes, eddig nem hallottam ezt a nevet, és őszintén megvallom, el is feledkeztem arról, hogy az egyetemi klubban próbáljam egyengetni a fellépésüket.

- Öcsém, hidd el nekem, hogy pár hónapon belül ezt a nevet ismerni fogja a közönség - és ez első sorban pénzkérdés! Nekem van pénzem, és azt mondom, hogy egy ilyen üzletbe érdemes befektetni Magyarországon, de csak akkor, ha mindenkit meg tudsz kenni! Azt mondd, hogy egy lemezfelvételre éveket kell várni, mint a PANTA RHEI-nél vagy a MINI-nél? Naív vagy! Akármibe fogadok, hogy egy év múlva az én bandám lemezen már kapható lesz! Elmegyek a Rádióba, a TV-be, a Hanglemezgyártó Vállalathoz, a Magyar Hirdetőhöz, mindenütt kell egy csomó bélelt kézfogás - és... majd meglátod! Csak pénz kell és jó kapcsolatok!

- Oktatott a fiú, majd újra üldözésbe vett egy Kaba felé tartó ZIL-t.

Két óra előtt pár perccel szálltam ki Hajdusoboszlón a polskiból, nem bántam az idővesztéséget, ha ezt csak mesélte volna valaki, nem hittem volna el. Amellett, hogy megismertem az alvilágnak ezt a szövevényes kapcsolatokkal átszőtt előszobáját, megteltem rossz előítéletekkel egy együttes iránt, amelynek a zenéjét valójában még sosem hallottam.

EDDA MŰVEK, MISKOLC - hirdették az öles plakátok az E-Klub szombati és vasárnapi műsorának fénypontját.

Sokszor végighalgattam már az EDDA nagylemezt, az igazat megvallva nem voltam elragadtatva tőle. A TV-beli szereplésük pedig még egy lapáttal rátett: rossz felvétel, csapnivaló koreográfia, elcsúszó szinkron, és egy beszédhibás énekes... ez már sok volt.

Egyik barátom unszolására mégis a színpad elé ültem vasárnap, kíváncsi voltam, mi lehet annak az oka, hogy olyan nagy táborra lett az EDDA-nak, minek köszönhetik ezt a gyors sikert.

Hár érdemes volt, merem állítani, hogy az utóbbi évek egyik legnagyobb sikere volt a vasárnapi EDDA koncert. Színvonalas zenéjével, jó koreográfiájával, nagyszerű egyéni teljesítményekkel kápráztatta el a közönséget a fiatal miskolci együttes. Különösen Csapó György /dobos/ játéka, és Pataky Attila /ének/ tiszta hangja volt felejthetetlen. Már az első szám után látszott, hogy sikerült jó kontaktust teremteni a közönséggel. Az E-klub egyébként szolid, csendes üldögélő közönsége most lelkes énekléssel, ünnepléssel és útemes tapsal kíséerte végig az egyes számokat, minden sznobizmusát levette él-tetteavalóban virtuózan játszó zenekart. (folyt. köv. old.)

Rossz előítéletekkel indultam a koncertre, de mindent feledtettem velem az EDDA. Igaz, hogy a dalok szövegei nem tetszettek, és Pataky Attila összekötő szövegét erőltettnék, sőt néha őszintétlenül éreztem, igaz, hogy a zenében néha BLACK SABBATH, DEEP PURPLE, LED ZEPPELIN és QUEEN - felvételek egyes elemeit véltem felfedezni, de mindez csekélységnek tűnt: ilyen kemény és ugyanakkor tiszta rock-zenét eddig nem hallottam magyar együttestől, szerintem az EDDA fejnagysággal kiemelkedik a kemény zenét játszó magyar zenekarok, a KARTHÁGÓ, a ZENIT, a HOBÓ, a RICE, a PIRA és a többiek közül, minden elismerésem, és a közönség elismerése is - az övék.

És elismerés illeti az E-rendezőket is, akiknek néha keményen meg kellett küzdeniük a közönség ázottabb, szakadtabb és fegyelmetlenebb részével.

III. GS KUPA

A BME-MHSZ Közlekedéstechnikai Klubja ebben az évben is megrendezi - a már hagyományos számító - autós-motoros ügyességi versenyt.

A verseny október 26-án, délelőtt a K épület előtti parkolóban lesz. A verseny rendezősége minden résztvevőt és érdeklődőt szeretettel vár.

Azoknak, akik kocsni nélkül érkezők, de szeretnének versenyezni, és legalább két éves jogosítvánnyal rendelkeznek, esetleg a rendezőség tud autót biztosítani. Akik pedig a verseny lebonyolításában szívesen segítenének, azoknak október 21-én 16 órakor Cziko Péter tart eligazítást az MHSZ irodában. Ide is minél többen gyertek!

A részletes versenykiírást a KÖZHIR közvetkező számában találhatjátok meg.

Valami baj van gyermekek...

RÉZBORÚEK

Az üvöltő sziklától naponta jött az üzenet, hogy a törzsek készüljenek a nagy harci játéokra. Aztán megjelent a plakát is Indián Levan /Te-le-ven/ képével, és a játékon való részvétel feltételeivel. Az akció a Tíz kicsi indián fedőnevet viselte, jóllehet itt nem fogtak el a játék végére a harcosok. Aki még nem jött rá, hogy miről is lesz szó, annak elárulom. A hodászi almaszedő táborban lezajlott vidám, tréfás, néha azonban véresen komoly vetélkedőről.

Mi kell egy jó vetélkedőhöz? Néhány lelkes ember, aki ötletekkel telve lehetőséget ad a játékra, és természetesen játékosok, akik élnek a lehetőséggel. Hiszen a sok ügyességet, leleményességet kívánó feladat: a punk fiúk, a sápadtarcú fogoly-szerzés, a varázsló bemutatása mindekinek vidám pillanatokot szerzett. Ami azonban értékelendő, hogy az utolsó pillanatig bizonytalan volt, kié lesz a győzelem. A pontozást úgy állították össze, hogy egyetlen szám megnyerése sem juttatta a csapatokat behozhatatlan előnyhöz. Természetesen a legjobbak így is kiemelkedtek.

Sajnos a vetélkedő hosszadalmas volt. Talán nem kellett volna végig megtartani az induló csapatszámot. Biztosan jól szórakoztak volna a kiesők is.

A vetélkedő mindent összevetve jól sikerült. A negyedéves Járműgépészek "Akinék a 6 alma sok" névre hallgató törzse nyerte a vetélkedőt. A főnyeremény / egy láda sör és egy üveg pezsgő/ átvétele után elénekelték az Újra itt van a nagy csapat kezdetű harci indulót, majd visszavonultak törzsi búvóhelyükre, és igaz már sokkal halkabban, de tovább folytatták kultikus énekeiket.

Másnap aztán a nagy almaösvényeken is bizonyítottak. Idén is megmutatták, hogy a munkában is lehet rájuk számítani.

Paukovics István

Beszélj gondolat

"Beszélj gondolat"
Hadd el a gondolat,
De csend a gondolat
O semmit sem mondhat
Így aztán, végül
Nem szól a gondolat.

Fél tizenkettőkor átmenve szakállasba, szerelemtől és fáradtságtól áthatottan, a szuszogás mély lassúbb formájára hajtottam dígő fejem, pont

Letűnt szépség dala

Kemény életet vár
A fonyadt virág,
Aszott a világ
Már nem él a báj,
Tündöklő emlékek
Élnék csak, s
Közélg a fohéjas
Meghervadt vég.

Úsz van

Ülök egy öreg fán
Ki tudja, hány éves
Vén ágai segítenek
Látni a szépet
Olyan vén a mező
Szürke-barna minden
Bús táj ez, de boldog
A nap nelege fényes
Hideg már a szellő
Aszott nyárfaerdőt
Zörgöt keményen.
Felhőfestmény, de szép
Foszló fehérségek.
Aszott szürke tanyán
Úbat a hű kutya
Régi kis házikó
S barna az ablaka

Csend honol csak szél
Dühint egy-egy ágat
Madárcairip lepi el
Az öreg, sötét fákat
Senne van a képben
Valahol a tavasz
Tél jön még, de valahogy
A természet ravasz.
Ilyen szépség megfog.
Emlékek nyomulnak
Ségi belecsöppön.
A gyönyörű égen
Repülnek a felhők
A hideg szellő szél már
Libegek az öreg fán, s
- Bemegyek, mert fuzom.

KÖZHIR

Pax

CSILLAGTŰRA

SZEPTEMBER 28 - AN LESZ, CÉL A HÜVÖSVÖLGYI NAGYRÉT. AZ EGYES ÚTVONALAK

A 22-ES BUSZ SÁVÁRI LIGETI MEGÁLLÓJÁTÓL, AZ 56-OS BUSZ VADASKERTI ÚTI MEGÁLLÓJÁTÓL ÉS AZ 56-OSBUSZ SZAJKÓ UTCAI MEGÁLLÓJÁTÓL INDULNAK.

AZ INDULÁSI IDŐPONTOKAT ÉS A SZÜKSÉGES TÉRKÉPET LEGKÉSŐBB CSÜTÖRTÖKIG MINDEN TANKÖR MEGKAPJA!

Valamikor...

Valamikor a század elején, amikor az első labdarúgó bajnokságot rendezték, az öt induló között ott volt a MAFC is, harmadik helyen végzett az egyetlen csapata. Ezt az eredményt azóta egyszer sem sikerült elérni, az idő múltával egyre lejjebb csúszott a csapat, jelenleg a Budapest II. osztályban játszik. Az 1979-80-as évben még az I. osztályban szerepeltek, de mivel az utolsó helyen végeztek, kiestek.

Több hasonlóság van a régi és az új csapat között. Akkor is műegyetemisták, vagy itt végzett mérnökök játszottak, akik szerették a focit. Tanulás után jól esett az a kis mozgás, jó volt a társaság. Nemrég beszélgettem egy kb. 70 évvel ezelőtti csapattaggal, ő mesélte, hogy a Fradi és az NTK is nagyon megizgadt ellenünk, a lelkesedésük pótolta a tudást. Ez vonatkozik a mai csapatra is. Tavaly, amikor egymásután,

vesztettük el a mérkőzéseket, mindannyian megszenvedett az ellenfél a győzelemért. A legjobb csapatok sem érezték magukat biztonságban egy MAFC meccs előtt.

A kiesett csapatoknak két nagy problémájuk is van; a játékosok közül is elmegy jó néhány, a közönség is megújíja a sok vereséget, közönség nélkül pedig a játék sem olyan izgalmas. Jelenleg mind a kettő hiányzik a MAFC-nál, mindkettőre szükség van. Mivel egyetlen csapat, ezért elsősorban egyetemistákra számít mindkét téren. Várják tehát a focit szerető diákokat! A MAFC meccsek a mai első osztályúakkal ellentétben harcosak, hajtsók, olykor még színvonalasak is, a szurkolók lelkes futbalistákat láthatnak.

Abban a reményben, hogy mint a pályán, mint a nézőtérén a jövőben többen leszünk, közöljük az edzések időpontjait, valamint a közeljövő mérkőzéseit.

Edzések; kedd, szerda, péntek
16-18 óráig

Mérkőzések:

I. csapat:

IX.27. MAFC-B. Mechanika 15³⁰

MAFC-pálya.

X.1. BEAC-MAFC 15⁰⁰, BEAC-pálya

X.8. MAFC-TFSE 14³⁰ MAFC-pálya

II. csapat:

IX.24. MAFC-EMG 15³⁰ MAFC-pálya

X. 4. MAFC-E. SMTK. 14³⁰, MAFC-pálya

Kerekes Gyula

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE

Felelős kiadó: Bulla Miklós

Felelős szerk.: Hamza István

Főszerkesztő: Szabó László
KÉSZÍTETTÉK: Gadó Rózsa, Hamzáné Szita Ilona, Herman Györgyi, Pásztor Judit, Balogh Imre, Illés Gábor, Paukovics István, Sárközy Tamás, Csérkúti György, Béke Ferenc, Tarján Frigyes, Kerekes Gyula, Kirilly Kálmán, Kozzalka okl. mérn.

Készült a BME sokszorosító üzemében, a 37685. számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR

De hova tűnt a csatabárd?

Mint minden évben, most is kíváncsian vártam, milyen lesz a csatabárdaság. Az már messziről látszott, hogy sokkal kevesebben lesznek, mint az elmúlt években. Pedig a karon már hagyományai vannak a csatabárdaságnak. Nem akarok nosztalgiába esni, de a mi időnkben más volt.

Már az elején feltűnt, hogy a kijelölt terület lassanként összenemt. Igaz, így legalább kevesebb tűnt fel, hogy milyen kevesen voltunk. Aztán felröppent a kőszá híre: nincs is bárd. Persze ebben nem hittem. Aztán kezdődött, ahogy szokott. Karunk dekánya kiásta az első nyomot. Természetesen nem maradt el a szokásos szíverősítő sem. Am a hangulatot nem sikerült megteremteni. Nem volt erősítés, a pohár mellett elsütött pöncnből a többség semmit sem hallott. Túl sok volt az idegen bárdaság. A műsorvezető sem állt helyzete magaslatán.

Azért igyekezett mindenki többször hozzájutni az ásohoz. / Vagy legalábbis a pohárhoz. / Aztán harsony kiáltás: előkerült! No, nem a bárd. Annak csak szerény rokona, egy kis fejese. De egy gólyának minden fejese új. A boldog megtalálótól nem sikerült pontosan megtudnom a nevét. Bár kétszer is elismételte, szánomra csak a Nyikoláj volt érthető. Hát hiába, már ő is többször próbálkozott. / A pohárral. /

Csapó Gyuri: igaz, hogy először nem volt meg a bárd, de később mégis a földbe került.

Cordos Gábor: a bárd nem is volt meg, nem tudtuk elásni.

Gonda Sándor, a tavalyi megtalálónak én tavaly kiáztam. Akkor még meg volt. Nálam nincs.

Egyszóval nyoma veszett. Aki valamit tud róla, értesítsen bennünket! Ennyit a bárdról.

A szervezésről. Sok tanszéken csak csütörtökön tudták meg, hogy pénteken csatabárdaság lesz. A szerkesztőség sem tudott róla az utolsó pillanatig. Azok, akik a szokásos péntek esti Cintula-diszkóra jöttek, nem csalódtak. Az elsősök sem, mert nekik ez is új volt. Az a pár felsőbb éves, aki ott volt, a diszkóban kereste a régi idők hangulatát.

Paukovics

KÖZHÍR